# BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN 20 MEI 1983 [1]

## Charles Lux
## tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen

Zaak 69/83 R

Samenvatting

*Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor verlening (Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)*

In zaak 69/83 R,

CHARLES LUX, ambtenaar van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, wonende en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, Rue Bertholet 17, vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel,

verzoeker,

tegen

REKENKAMER VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar secretaris J.-A. Stoll als gemachtigde, bijgestaan door L. Defalque, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te harer vestiging te Luxemburg, Rue Aldringen 29,

verweerster,

betreffende een verzoek in kort geding tot schorsing van een besluit van de Rekenkamer tot wijziging van de verdeling van de ambten tussen de sector van de voorzitter en de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven, alsmede van een besluit van de voorzitter van de Rekenkamer om verzoeker bij laatstgenoemde sector te werk te stellen,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER, krachtens artikel 96, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering waarnemend voor de President van het Hof,

de navolgende

1 — Procestaal: Frans.

# BESCHIKKING

## De feiten en de voorgeschiedenis van het geding

1. Bij een op 28 april 1983 ter griffie van het Hof ingediend verzoekschrift heeft Charles Lux, ambtenaar in de rang A5 van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, beroep ingesteld tot nietigverklaring van een besluit van de Rekenkamer tot wijziging van de verdeling van de ambten tussen de sector van de voorzitter en de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven, waarbij een ambt van jurist-hoofdadministrateur is overgebracht van de sector van de voorzitter naar de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven, alsmede van een besluit van de voorzitter van de Rekenkamer om de tewerkstelling van verzoeker te wijzigen en hem te werk te stellen bij de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven.

2. Bij een op dezelfde dag ingediend verzoekschrift in kort geding vordert verzoeker op grond van artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut schorsing van genoemde besluiten.

3. Blijkens het dossier was verzoeker vóór de litigieuze besluiten tewerkgesteld bij de sector van de voorzitter van de Rekenkamer en aldaar verantwoordelijk voor juridische aangelegenheden.

4. Op 24 maart 1983 besloot de Rekenkamer de verdeling van de op de begroting opgenomen ambten tussen de sector van de voorzitter en de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven te wijzigen. Op grond van dit besluit bracht zij een ambt van jurist-hoofdadministrateur over van de sector van de voorzitter naar de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven. Bij besluit van 14 april 1983 wijzigde de voorzitter van de Rekenkamer de tewerkstelling van verzoeker en plaatste hem met ingang van 15 april 1983 over van de sector van de voorzitter naar de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven.

5. In zijn beroepschrift ontwikkelt verzoeker vijf middelen, respectievelijk inhoudende onbevoegdheid van de instantie die het besluit tot herindeling van zijn ambt heeft genomen, motiveringsgebrek, aantasting van de statutaire garanties van de artikelen 4, 7 en 29 betreffende de vaststelling van het ambt van een ambtenaar en het verband tussen het ambt en de rang, miskenning van het dienstbelang in strijd met artikel 7 van het Statuut, en tenslotte misbruik van bevoegdheid.

6. Deze middelen worden in essentie in het verzoekschrift in kort geding opnieuw aangevoerd ter rechtvaardiging van een voorlopige maatregel.

7. In het bijzonder voert verzoeker drie omstandigheden aan, waaruit zou blijken van de spoedeisendheid van de opschorting van de tenuitvoerlegging van de genomen besluiten:

— als gevolg van zijn overgang van een administratieve sector, die van de voorzitter, naar de controlesector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven, zou hij vage en in elk geval andere taken toebedeeld krijgen dan die waarvoor hij is aangeworven en die passen bij zijn beroepservaring;

— zijn overplaatsing zou waarschijnlijk ongunstige gevolgen hebben voor zijn eerstvolgend beoordelingsrapport; bij de vaststelling hiervan zou immers rekening worden gehouden met werkzaamheden die hij terecht kan weigeren of die hij, zo hij ze al aanvaardde, onder moeilijke en onbevredigende omstandigheden zou verrichten, omdat zij niet met zijn opleiding en bekwaamheden stroken;

— werd het overplaatsingsbesluit uitgevoerd, dan zou de situatie moeilijk kunnen worden teruggedraaid, aangezien het ambt dat hij tot nu toe bij de juridische dienst van de voorzitter vervulde, het enige ambt daar is en er reeds stappen zijn ondernomen om hem in dat ambt te vervangen door een andere ambtenaar.

8. De Rekenkamer betwist hetgeen verzoeker aanvoert om zijn verzoek voorshands gegrond te doen voorkomen. Zij wijst erop, dat verzoeker bij aanvang van zijn loopbaan als jurist werkzaam is geweest bij de controlesector voor Personeelsuitgaven van de Instellingen, en dat hij ook na zijn tewerkstelling bij de juridische dienst van de sector van de voorzitter dossiers betreffende personeelsaangelegenheden heeft behandeld. De nieuwe functie waarin verzoeker is aangesteld, past volgens de Rekenkamer dan ook uitstekend bij zijn taakomschrijving en zijn persoonlijke capaciteiten.

9. Ook betwist de Rekenkamer de spoedeisendheid van het verzoek in kort geding. Zij wijst erop, dat zo verzoekers beroep zou slagen, de overbrenging van het ambt naar de sector Personeelsuitgaven en huishoudelijke uitgaven alsook verzoekers nieuwe tewerkstelling nietig zouden worden verklaard, zodat verzoeker weer mét zijn ambt in de sector van de voorzitter zou terugkeren. Wanneer men verzoeker thans in zijn nieuwe functie laat, schept dat geen onomkeerbare situatie en lijdt hij evenmin schade, aangezien het geen invloed heeft op zijn rang of op zijn materiële situatie.

10. Aangezien partijen hun respectieve standpunten volledig hebben uiteengezet in hun memories, en alle stukken hebben overgelegd waarvan kennisneming noodzakelijk is om op het verzoek in kort geding te kunnen beslissen, komt het niet noodzakelijk voor, instructiemaatregelen te gelasten of partijen te horen.

## In rechte

11 Ingevolge artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering dient verzoeker de omstandigheden te stellen waaruit blijkt van het spoedeisende karakter van het verzoek, en de feitelijke en rechtsmiddelen aan te voeren op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

12 Zonder dat behoeft te worden ingegaan op de in die bepaling genoemde tweede voorwaarde, kan worden volstaan met de opmerking, dat verzoeker in casu niets heeft aangevoerd waaruit de spoedeisendheid van de verlangde maatregel zou kunnen blijken.

13 Uit de in dit stadium verstrekte inlichtingen blijkt immers dat verzoeker, omdat hij met zijn post is overgeplaatst en het beroep tot nietigverklaring tegen beide besluiten is gericht, zich bij slagen van zijn beroep automatisch weer zal bevinden in de situatie van vóór de gewraakte maatregelen.

14 Het verzoek tot schorsing van de bestreden besluiten moet derhalve worden verworpen.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER, krachtens artikel 96, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering waarnemend voor de president van het Hof,

beschikt:

1. **Het verzoek wordt afgewezen.**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 20 mei 1983

De griffier

P. Heim

De waarnemend president

P. Pescatore

(president van de Tweede kamer)